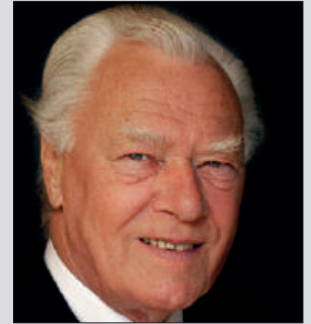

Poul Schlüter

Statsminister og medlem af Folketinget
for Det Konservative Folkeparti

Baggrund: Du er 63 år. Du blev født i 1929 i Tønder i Sønderjylland, og din familie var blevet ganske rige gennem produktion og salg af chokolade. Som ung studerede du jura i Aarhus og København og arbejdede efterfølgende som advokat. Under studierne blev du aktiv i Konservativ Ungdom og senere landsformand. I 1964 blev du som 35-årig valgt ind i Folketinget, og i 1982 blev du statsminister. Som statsminister styrede du Danmark gennem et svært årti med stor fattigdom. Her i 1992 har du siddet på statsministerposten og håber, at EU-medlemskabet kan blive det, folk husker dig for.

Mærkesager:

- Du er statsminister og bærer derfor ansvaret for at bringe Danmark godt igennem den krise, folkeafstemningen har udløst.
- Du har fra starten været glødende EU-tilhænger og vil have DK helt med i samarbejdet
- Sverige og Finland vil også deltage fuldt og helt, når de kommer med. Derfor er EU og Maastricht-traktaten en rigtig god idé, synes du. Norden skal samlet med.
- Som statsminister har du været dybt inde i forhandlingerne om Danmarks EU-medlemskab, og du vil allerhelst have, at danskerne blot kan stemme igen om stort set det samme, men er bevidst om, at det nok bliver nødvendigt at fjerne *lidt* fra den traktat, danskerne stemte nej til.

Situationen:

Kan politikerne vende et nej til et ja?

Den 2. juni 1992 (tidligere i år) var danskerne til folkeafstemning: Danskerne skulle stemme ja eller nej til at blive en del af EU. Aftalen blev kaldt for Maastricht-traktaten og var en stor udvidelse af, hvad der indtil 1992 var kendt som det Europæiske Fællesskab (EF), som Danmark blev medlem af i 1973. EF var primært et handelsfællesskab, men EU skulle nu også have en fælles europæisk mønt, et fælles forsvar, fælles miljøregler, politisamarbejde og meget andet. Et flertal i Folketinget anbefalede et ja, men alligevel stemte lidt over 50% af danskerne nej til et medlemskab af EU! Resultatet kom som en kæmpe overraskelse for de danske politikere og stak en kæp i hjulet for Frankrig, Tyskland og de øvrige EF-medlemslande, der nu ikke kunne fortsætte med Maastricht-traktaten og planerne om EU. Derfor hvilede alles øjne nu på lille Danmark. Ville politikerne sige farvel og tak til EF og EU – eller ville de forsøge at få danskerne med på en ny EU-aftale, der ikke var så stor en udvidelse af EF? En light-udgave af Maastrichttraktaten? Og ville det overhovedet være okay at spørge danskerne igen, når danskerne lige havde stemt nej?

Om dagens forhandlinger

I september 1992 mødes partier og folkebevægelser bag lukkede døre på Christiansborg, hvor de skal forsøge at finde ud af, hvilke dele af Maastricht-traktaten Danmark ikke ønsker at være med i, før traktaten skal til afstemning igen.

De fleste vil gerne være med til at finde en løsning – en justeret traktat – men Fremskridtspartiet, JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EU mener, at det er en katastrofe, at man ikke respekterer det danske nej.

Kan politikerne blive enige om en række danske forbehold (undtagelser), så Danmark alligevel kan komme med i EU?

I dag skal du:

- 1) Diskutere og forstå din gruppes holdning til de seks mulige forbehold (se bagsiden).
- 2) Forberede en kort åbningstale på 1-2 minutter om jeres gruppes holdninger til traktaten.
- 3) Byde ind med argumenter for og imod at fjerne de seks forbehold (udformet som slices i den store traktat-pizza på bordet). Alle skal deltage aktivt i debatten.
- 4) Stemme om, hvorvidt et forbehold (en slice) skal fjernes eller beholdes.

1) ØMU'en (Den Økonomiske og Monetære Union): **Ja til at Danmark deltager**

Danmark skal helt med i EU's økonomiske samarbejde og høste alle fordelene ved ØMU'en. En fælles mønt og en fælles nationalbank vil gøre det nemmere og billigere at handle med hinanden i EU. Lige nu er det dyrt og besværligt at skulle veksle valuta, hver gang, vi handler med hinanden – den udfordring vil forsvinde. Det er utrolig vigtigt, at et lille land som Danmark sikrer sig medindflydelse – vi skal sidde med ved det bord, hvor beslutningerne bliver taget. I øvrigt har vi allerede sørget for, at der står i Maastricht-traktaten, at Danmark først skal tage stilling til den 3. fase i ØMU'en i 1996. Vi har på den måde allerede sikret os tid til at overveje, om Danmark ønsker fuld deltagelse i ØMU'en. Der er med andre ord ikke behov for et forbehold.

2) Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik: **Ja til at Danmark deltager**

Det er nye tider i Europa: Sovjetunionen er gået i opløsning, og Østeuropa er blevet frit. De østeuropæiske lande ønsker demokrati, og det har EU-landene en forpligtelse til at støtte op om. Vi må i EU begynde at forberede os på at skulle rumme mange nye medlemslande og skabe et større samarbejde, der sikrer fred i Europa. Derfor bør vi i EU også koordinere vores udenrigspolitik og vores forsvarssamarbejde, så vi ikke har 12 forskellige strategier på det dette område. Det er nødvendigt, at Europa tager større ansvar for vores egen sikkerhed, og Vestunionen kan være et fint redskab til dette. Vi skal dog sørge for at afklare vores sikkerhedspolitik med USA, da de i NATO-samarbejdet indtil nu har garanteret vores sikkerhed.

3) Det retslige samarbejde: **Ja til at Danmark deltager**

Det giver rigtig god mening at give EU mere magt over landenes asylpolitik og en større ensretning af landenes love. Hvis vi ikke har fælles regler, så vil folk blot flytte derhen, hvor reglerne er mindst strikse og det er lettest at få asyl eller opholds- og arbejdstilladelse og dermed udnytte den fri bevægelighed i EU. Vi har desuden allerede en del udfordringer med terrorisme, narkotikaforbrydelser og andre former for international kriminalitet i EU. Derfor skal vi da selvfølgelig samarbejde på politiområdet, da banditter ikke respekterer grænser!

4) Unionsborgerskabet: **Du er åben for forhandling**

Der er ingen grund til bekymring for, at vi med unionsborgerskabet skal til at være EU-borgere og ikke længere skal være danske. Unionsborgerskabet skal blot sikre, at alle EU-borgere har ret til at stemme ved kommunalvalg og til Europa-Parlamentsvalget i det EU-land, de vælger at bo i. Det kan også komme de danskere til gavn, der bosætter sig i for eksempel Tyskland eller Italien. Der er ingen grund til bekymring: vi er danskere, og det ændrer Maastricht-traktaten ikke på.

5) Nærhedsprincippet: **Ja til at Danmark deltager**

Nærhedsprincippet betyder, at beslutninger skal træffes så tæt på danskerne, som muligt – det svarer til decentralisering. Det er det mest demokratiske og gør, at vi aldrig bare overlader vigtige beslutninger til EU. Nærhedsprincippet er en god ting, fordi det sikrer, at Danmark kan lave love, der vedrører vores kommuner, amter og den danske stat så vidt mulig uden EU's indblanding. EU skal jo ikke bestemme over de ting, vi bedre kan regulere selv. Jeg er helt overbevist om, at EU ikke vil prøve at fuske sig til mere magt.

6) Arbejdsmarkedspolitik: **Ja til at Danmark deltager**

Selvfølgelig skal vi have fælles europæiske regler og vilkår for arbejdere, så de gælder over hele EU – på den måde kan vi blandt andet sikre bedre arbejdsmiljø i alle EU-lande. Jeg vil gerne have flere flertalsafgørelser på dette område, så enkelte medlemslande ikke blot kan stoppe nye love, der skal skabe bedre forhold for arbejderne. Til gengæld står der i Maastricht-traktaten, at EU ikke skal blande sig i lønspørgsmål, og sådan skal det blive ved med at være. Vi danske politikere skal nok sørge for, at EU heller ikke i fremtiden blander sig i, hvordan vi aftaler løn i Danmark.

Hans Engell

Justitsminister og medlem af Folketinget for Det Konservative Folkeparti

Baggrund: Du er 44 år. Du blev født i 1948 i København. Du har en uddannelse som journalist og har arbejdet for avisen Berlingske Tidende og Det Konservative Folkepartis partiblade. Du er gammel soldat og aftjente din værnepligt hos Livgarden, og du er stadig medlem af hjemmeværnet. I 1982 blev du udnævnt som forsvarsminister i Poul Schlüters regering – helt uden at være valgt til Folketinget. Du var forsvarsminister fra 1982-1987 og har været justitsminister siden 1989. Du har siddet i Folketinget siden 1984, hvor du blev valgt ind første gang.

Mærkesager:

- Du har fra starten været glødende EU-tilhænger og vil have Danmark helt med i samarbejdet
- Det Konservative Folkeparti har et nært forhold til industrien, og du er helt overbevist om, at Danmark bør involvere sig så meget som overhovedet muligt i det europæiske samarbejde.
- Efter 10 år med en konservativ statsminister ved du, at I skal finde et godt kompromis med modstanderpartierne – ellers bliver I nok ikke genvalgt.
- Du vil allerhelst have, at danskerne blot kan stemme igen om stort set det samme, men er bevidst om, at det nok bliver nødvendigt at fjerne lidt fra den traktat, danskerne stemte nej til.

Situationen:

Kan politikerne vende et nej til et ja?

Den 2. juni 1992 (tidligere i år) var danskerne til folkeafstemning: Danskerne skulle stemme ja eller nej til at blive en del af EU. Aftalen blev kaldt for Maastricht-traktaten og var en stor udvidelse af, hvad der indtil 1992 var kendt som det Europæiske Fællesskab (EF), som Danmark blev medlem af i 1973. EF var primært et handelsfællesskab, men EU skulle nu også have en fælles europæisk mønt, et fælles forsvar, fælles miljøregler, politisamarbejde og meget andet. Et flertal i Folketinget anbefalede et ja, men alligevel stemte lidt over 50% af danskerne nej til et medlemskab af EU! Resultatet kom som en kæmpe overraskelse for de danske politikere og stak en kæp i hjulet for Frankrig, Tyskland og de øvrige EF-medlemslande, der nu ikke kunne fortsætte med Maastricht-traktaten og planerne om EU. Derfor hvilede alles øjne nu på lille Danmark. Ville politikerne sige farvel og tak til EF og EU – eller ville de forsøge at få danskerne med på en ny EU-aftale, der ikke var så stor en udvidelse af EF? En light-udgave af Maastrichttraktaten? Og ville det overhovedet være okay at spørge danskerne igen, når danskerne lige havde stemt nej?

Om dagens forhandlinger

I september 1992 mødes partier og folkebevægelser bag lukkede døre på Christiansborg, hvor de skal forsøge at finde ud af, hvilke dele af Maastricht-traktaten Danmark ikke ønsker at være med i, før traktaten skal til afstemning igen.

De fleste vil gerne være med til at finde en løsning – en justeret traktat – men Fremskridtspartiet, JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EU mener, at det er en katastrofe, at man ikke respekterer det danske nej.

Kan politikerne blive enige om en række danske forbehold (undtagelser), så Danmark alligevel kan komme med i EU?

I dag skal du:

- 1) Diskutere og forstå din gruppes holdning til de seks mulige forbehold (se bagsiden).
- 2) Hjælpe Poul Schlüter med at forberede en kort åbningstale på 1-2 minutter om jeres gruppes holdninger til traktaten.
- 3) Byde ind med argumenter for og imod at fjerne de seks forbehold (udformet som slices i den store traktat-pizza på bordet). Alle skal deltage aktivt i debatten.
- 4) Stemme om, hvorvidt et forbehold (en slice) skal fjernes eller beholdes.

1) ØMU'en (Den Økonomiske og Monetære Union): **Ja til at Danmark deltager**

Danmark skal fuldt og helt med i EU's økonomiske samarbejde og høste de fulde fordele ved et medlemskab af det indre marked. En fælles mønt og en fælles nationalbank vil gøre Europa og Danmark stærkere økonomisk og sikre ro om den økonomiske politik. Det vil også gøre det nemmere og billigere for danske virksomheder at eksportere deres varer til de andre EU-lande, hvis ikke de skal forholde sig til forskellige valutaer hele tiden. Som et lille land bliver vi desuden allerede meget påvirket af de beslutninger, de store EU-lande tager, når det kommer til den økonomiske politik. Hvis vi deltager i samarbejdet, vil vi sidde med ved bordet og få stemmeret når det kommer til den økonomiske politik. Vi vil altså vinde medindflydelse. Jeg kan *muligvis* gå med til et forbehold – jeg tænker nemlig, at vi bare kan stemme om det senere igen.

2) Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik: **Ja til at Danmark deltager**

Nu hvor Østeuropa er blevet frit, fordi Sovjetunionen er gået i opløsning, må vi i EU blive klar til at rumme mange nye medlemslande og skabe et større samarbejde, der sikrer fred i Europa. Derfor bør vi i EU koordinere vores udenrigspolitik og vores forsvarssamarbejde, så vi ikke har 12 forskellige strategier på det udenrigspolitiske område – 1 for hvert land. Den Vesteuropæiske Union skal knyttes tæt til EU, og det skal være denne, der fører EU's forsvarspolitik ud i livet.

3) Det retslige samarbejde: **Ja til at Danmark deltager**

Det giver rigtig god mening at give EU mere magt over landenes asylpolitik og en større ensretning af landenes love. Hvis vi ikke har fælles regler, så vil folk blot flytte derhen, hvor reglerne er mindst strikse, og det er lettest at få asyl eller opholds- og arbejdstilladelse og dermed udnytte den fri bevægelighed i EU. Det vil føre til en konkurrence mellem landene om at have den mest strikse asylpolitik. Derudover skal vi i EU da selvfølgelig samarbejde på politiområdet, da banditter ikke respekterer grænser. Men vi vil aldrig se andre landes politifolk i Danmark, det kan vi love dem, der frygter et fælles politi i EU!

4) Unionsborgerskabet: **Du er åben for forhandling**

Unionsborgerskabet handler ikke om, at vi alle skal til at være EU-borgere og ikke længere skal være danske. Det skal sikre, at vi alle kan stemme til Europa-Parlamentsvalg i alle medlemslande, og at vi sikrer samme rettigheder for alle EU. Vi kan dog godt i Danmark sørge for, at EU-borgere, der bosætter sig her, får disse rettigheder, selvom Danmark får et forbehold. Derfor kan jeg *muligvis* godt gå med til, at Danmark får et forbehold, da det mest er symbolsk.

5) Nærhedsprincippet: **Ja til at Danmark deltager**

Nærhedsprincippet betyder, at beslutninger skal træffes så tæt på danskerne, som muligt. Det er det mest demokratiske og gør, at vi aldrig bare overlader vigtige beslutninger til EU. Nærhedsprincippet er en god ting, fordi det sikrer, at Danmark kan lave love, der vedrører vores kommuner, amter og den danske stat så vidt mulig uden EU's indblanding. EU skal jo ikke bestemme over de ting, vi bedre kan regulere selv. Jeg er helt overbevist om, at EU ikke vil prøve at fuske sig til mere magt.

6) Arbejdsmarkedspolitik: **Ja til at Danmark deltager**

Det har længe været en dansk prioritet at styrke EU's social- og arbejdsmarkedspolitik. Selvfølgelig skal vi have fælles europæiske regler og vilkår for arbejdere, så de gælder i hele EU. Her vil vi gerne have flere flertalsafgørelser, så enkelte lande ikke blot kan stoppe nye love, der skal skabe bedre forhold for arbejderne. Til gengæld står der i Maastricht-traktaten, at EU ikke skal blande sig i lønspørgsmål, og sådan skal det forblive. Vi danske politikere skal nok sørge for, at EU heller ikke i fremtiden blander sig i, hvordan vi aftaler løn i Danmark.